

از شش میلیون کودک در معرض خطر، یک میلیون کودک به مواد مخدر معتادند

همزمان با روز جهانی کودک، وزارت کار و امور اجتماعی کشور می گوید که براساس استراتژی ملی کودکان، در حال حاضر بیش از شش میلیون کودک در معرض خطر قرار دارند.

صفحه ۲

چشم انداز ثبات و امنیت؛
مشکل افغانستان،
مشکل منطقه و جهان است

صفحه ۳

حل کردی یا بدل کردی؟

صفحه ۳

عوامل بی احتیاطی
شهروندان افغانستان
در برابر ویروس کرونا (۲)

صفحه ۴

زنان و تجارت در افغانستان؛
در یک سال اخیر چالشها
دوبرابر شده است

صفحه ۴

فساد در گمرک اسلام قلعه؛
دهها کارخانه تولیدی
ورشکست شدهاند

صفحه ۵

یادداشت روز

دور باطل گفتوگو در دوحه و جنگ در افغانستان

گفته می شود گفتوگوهای صلح با طالبان در دوحه از سر گرفته می شود. این در حالی است که میدانهای نبرد همچنان گرم است. در یک ماه گذشته افغانستان در تنور گرم جنگ سوخت و خشونتها در افغانستان از کشته پشته ساخت. نبردهای سنگین میان نیروهای امنیتی و طالبان، انفجار ماینهای کنار جاده و مقاطعیسی و حملات مرگبار انفجاری و انتحاری عوامل اصلی تلفات انسانی بود. به عنوان نمونه تنها در ظرف سه روز ۶۷ نفر در افغانستان کشته و زخمی شدهاند. وضعیت در یک ماه گذشته همین و حتا بدتر از این نیز بوده است. امید به زنده ماندن در افغانستان به پایین ترین حد رسیده و هرکسی را که پای رفتن است، خود را از معرکه ی خونین افغانستان می کشد. در یک کلام امید صلح در دل مردم خشکیده است.

بعد از هفته ها وقفه، گفتوگوهای صلح از سر گرفته می شود تا گره بن بست صلح را باز کند. اما این بازگشت به میز گفتوگو را نمی توان زیاد به فال نیک گرفت...

۲

امریکا به
همکاری هایش
برای تأمین امنیت
میدان هوایی کابل
ادامه می دهد

۲

حمله ی طالبان بر فرماندهی
پولیس بغلان مرکزی؛
چهار نفر کشته و ۲۸ نفر زخمی شدند
اطلاعات روز: منابع امنیتی در ولایت بغلان می گویند
که در نتیجه ی حمله ی جنگ جویان گروه طالبان بر
ساختمان فرماندهی پولیس ولسوالی بغلان...

۲

شماری از
اعضای هیأت
مذاکره کننده ی
صلح دولت
افغانستان عازم
دوحه شدند

۲

فروش زمین

یک قطعه زمین به مساحت {9080 متر مربع} واقع قرغه {تاحیه 5، کابل - افغانستان} به قیمت مناسب به فروش رسانیده میشود. ضرورت مندان و اشخاصیکه خواهان خریداری آن باشد به شماره تلفون های ذیل تماس گرفته معلومات اخذ نمایند.

+93 (0)797888154 / +93 (0)798888802

خانه
موفقیت
The TOEFL HOUSE
Unlock the World with TOEFL

TOEFL House

New Online Classes

Join our thriving online community

WhatsApp: +93747994244 - Mobile: 0773022561, 0747994244, 0794357509, 0783489891

ادامه‌یادداشت‌روز

تلاش‌های صلح در صورتی می‌تواند امیدوارکننده باشد که جوی خون را قطع کند. برابند همزمانی شدت جنگ و تلاش‌های صلح‌طلبانه نتیجه‌بخش نیست. در اولین نشست دوحه دو جانب دست‌کم باید روی کاهش خشونت‌ها توافق کنند. این خواست شهروندان افغانستان، جامعه جهانی و نهادهای حقوق بشری است. بنابراین گفت‌وگو در دوحه و جنگ در افغانستان قطعاً یک دور باطل و و ضیاع هزینه و وقت است. دیگر کسی فریب وعده‌های میان‌خالی صلح را نمی‌خورد. اگر طالبان در پی جدی گرفته‌شدن ادعاهای صلح‌شان هستند، باید خشونت را کنار بگذارند.

گروه طالبان همزمان با آغاز خروج نیروهای خارجی موج شدید جنگ را دامن زد. هدف طالبان دست‌کم سقوط چندین ولایت کلیدی بود. طالبان برای رسیدن به این هدف از هیچ گزینه‌ی نظامی دریغ نکرد و تلاش کرد که نیروهای امنیتی افغانستان را زمین‌گیر کند. اما در یک ماه گذشته به‌رغم نارسایی مدیریت در جنگ افغانستان، نیروهای امنیتی توانست این هدف طالبان را نقش بر آب کند. طالبان با به‌کارگیری آخرین قدرت نظامی خود، توفیقی جز سقوط موقتی چند ولسوالی را نیافتند. همزمان طالبان تلفات بزرگ انسانی را متحمل شد. تلفات انسانی طالبان در روزهای گذشته بسیار بالا بود. از نظر نظامی طالبان با آن هزینه و نیرو، نتایج ناچیزی به‌دست آوردند. بار دیگر به روشنی معلوم شد که هیچ طرفی قادر به غلبه به دیگری از طریق جنگ نیست و این جنگ فقط از راه سازش سیاسی یک‌سره می‌شود.

دلیل برگشت طالبان به میز مذاکره پس از مدت‌ها بن‌بست و توقف گفت‌وگوهای صلح اگر درک این مسأله باشد که چاره‌ای جز سازش سیاسی ندارند و گفت‌وگو تنها گزینه است، می‌توان به بازشدن گره صلح اندکی امیدوار شد. جامعه جهانی باید طالبان را به پذیرش آتش‌بس و دست‌برداشتن از خشونت وادار کند؛ زیرا اگر طالبان دست از جنگ برندارند، هیچ تلاش دیپلماتیک نتیجه نمی‌دهد. اگر همچنان امتیازهای بی‌حد و حصر برای طالبان داده شود، آن‌ها این را نشان ضعف می‌پندارند.

اکنون فرصت کنار گذاشتن جنگ است. نه به این دلیل که جنگ برنده ندارد، بلکه به یک دلیل ساده انسانی: مردم افغانستان در سختی مضاعفی به‌سر می‌برند. از یک طرف بیماری کرونا عرصه را بر مردم تنگ کرده است. این روزها بالاترین آمار مرگ و میر و ابتلا به بیماری کرونا در افغانستان به ثبت می‌رسد. از طرف دیگر، در نتیجه‌ی خشک‌سالی و جنگ، فقر در افغانستان سر به فلک می‌کشد. براساس تازه‌ترین برآوردها، بسیاری از سرمایه‌گذاران از افغانستان در حال فرارند. در نتیجه‌ی این وضعیت دامن فقر در افغانستان در حال بزرگ‌ترشدن است. بر پایه‌ی گزارش تازه‌ی سازمان غذایی جهان میلیون‌ها نفر در افغانستان امنیت غذایی ندارند و از گرسنگی رنج می‌برند. یعنی بیش از ۱۴ میلیون نفر. این گزارش به معنای واقعی کلمه تکان‌دهنده و ترسناک است. جنگ جاری در افغانستان این وضعیت را بدتر و ترسناک‌تر می‌کند.

اطلاعات روز: همزمان با روز جهانی کودک، وزارت کار و امور اجتماعی کشور می‌گوید که براساس استراتژی ملی کودکان، در حال حاضر بیش از شش میلیون کودک در ۲۳ کنگوری در معرض خطر قرار دارند. غلام‌حیدر جیلانی، معین امور اجتماعی وزارت کار و امور اجتماعی دیروز (سه‌شنبه، ۱۱ جوزا) در مراسم تجلیل از روز کودک در کابل گفت که این تعداد کودکان شامل کودکان یتیم، بی‌سرپرست، قربانی جنگ، معتاد به مواد مخدر، کودکان درحال انتقال از یک ولایت به ولایت دیگر و یا از یک ولسوالی به ولسوالی دیگر، کودکان برگشت داده شده از خارج، کودکان دارای عقب‌ماندگی ذهنی، کودکان دارای معلولیت و... می‌شوند.

آقای جیلانی همچنین گفت که حدود یک میلیون کودک در افغانستان به مواد مخدر

معتادند. او افزود که براساس آمار اداره حمایت از کودکان سازمان ملل (یونیسف)، از هر ده کودک در افغانستان، هفت کودک با خشونت مواجه اند. ۴۸ درصد کودکان زیر سن ازدواج می‌کنند. او با استناد به آمار کمیسیون حقوق بشر، گفت که ۸۰ درصد از کودکان در افغانستان مجبور به ازدواج می‌شوند.

معین وزارت کار و امور اجتماعی در جریان صحبت‌هایش گفت که در حال حاضر ۷۷ درصد کودکان در افغانستان لت‌وکوب می‌شوند. به‌گفته‌ی آقای جیلانی، ۶۶ درصد کودکان رشد فزینی نکرده و ۳۶ درصد کودکان نیز دچار سوء‌تغذی هستند.

جیلانی افزود که ۱۹۶ هزار کودک دارای معلولیت اند و از هر سه کودک روی جاده نیز، یکی آن‌ها گدا است.

با این حال، او گفت که وزارت کار و امور

شماری از اعضای هیأت مذاکره‌کننده‌ی صلح دولت افغانستان عازم دوحه شدند

صلح نیز هیچ اشاره‌ای به اسامی اعضای هیأت نکرده است.

ناجیه انوری، سخن‌گوی وزارت دولت در امور صلح به روزنامه اطلاعات روز گفته بود که «شماری» از اعضای هیأت مذاکره‌کننده‌ی صلح دولت دیروز کابل را به مقصد دوحه ترک کرده‌اند. خانم انوری همچنین گفته بود که متباقی اعضای هیأت مذاکره‌کننده‌ی صلح دولت هم به‌زودی و بعد از دریافت اجازه و ویزا و سایر «مسایل» به سایر اعضای این هیأت خواهند پیوست. به‌گفته‌ی او، مذاکرات میان دولت جمهوری اسلامی افغانستان و گروه طالبان براساس «آجندای قبلی» پیش برده می‌شود.

مذاکرات صلح میان دولت و گروه طالبان از مدت‌ها به این طرف متوقف است. با آنکه هیأت‌های مذاکره‌کننده‌ی دو طرف در ایام عید باهم دیدار و بر ادامه‌ی گفت‌وگوهای صلح تأکید کرده بودند، اما این مذاکرات تا کنون از سر گرفته نشده است.

امریکا به همکاری‌هایش برای تأمین امنیت میدان‌هوایی کابل ادامه می‌دهد

پس از خروج نیروهای خارجی از افغانستان را با اهمیت خوانده است.

وزارت خارجه گفته است که دو طرف در این دیدار در مورد روند صلح افغانستان هم گفت‌وگو کرده‌اند. آقای اتمر در این دیدار پیرامون آخرین انکشافات در روند صلح افغانستان صحبت کرده و شارژدافیر سفارت امریکا در کابل نیز از ادامه‌ی همکاری‌های کشورش در مذاکرات صلح اطمینان داده است.

او همچنین پیرامون پیشرفت‌ها در روند خروج نیروهای خارجی از افغانستان هم معلومات داده است. روند خروج نیروهای خارجی از افغانستان از اول ماه می آغاز شده است. قرار است این روند تا ۱۱ سپتامبر سال جاری تکمیل شود.

از سویی هم، راس ویلسون دعوت‌نامه‌ی آنتونی بلنکین، وزیر خارجه‌ی امریکا را به محمدحنیف اتمر برای اشتراک در اجلاس وزرای خارجه‌ی ائتلاف جهانی مبارزه با داعش سپرده است. این نشست در ماه آینده‌ی میلادی در ایتالیا برگزار می‌شود.

اطلاعات روز: راس ویلسون، شارژدافیر سفارت امریکا در کابل می‌گوید که کشورش به همکاری‌هایش برای تأمین امنیت میدان‌هوایی بین‌المللی کابل ادامه می‌دهد.

وزارت امور خارجه‌ی کشور با نشر خبرنامه‌ی گفته است که شارژدافیر سفارت امریکا در کابل این موضوع را دو روز پیش (دوشنبه، ۱۰ جوزا) در دیدار با محمدحنیف اتمر، وزیر امور خارجه مطرح کرده است.

به نقل از خبرنامه، او با اشاره به موافقت‌نامه‌های دو جانبه‌ی امنیتی میان افغانستان و امریکا گفته است که کشورش به همکاری‌های خود برای توسعه‌ی سکتور امنیتی؛ به‌ویژه تأمین امنیت میدان‌هوایی کابل ادامه می‌دهد.

راس ویلسون همچنین از ادامه‌ی حمایت امریکا از نیروهای دفاعی و امنیتی کشور اطمینان داده است.

محمدحنیف اتمر تداوم حمایت مالی و آموزشی امریکا با نیروهای دفاعی و امنیتی و مساعدت‌های مالی و انکشافی آن کشور

اجتماعی بیش از ۲۰ سند ملی و بین‌المللی در مورد حقوق کودکان را تطبیق می‌کند و برنامه‌هایی را برای حمایت از کودکان در معرض خطر روی‌داست دارد.

به‌گفته‌ی او، هم‌اکنون شبکه‌ی محافظت از کودکان در ۲۰۰ ولسوالی فعالیت می‌کند و در ولایت‌های کابل، بامیان، بلخ و ننگرهار نیز مراکز حمایت از کودکان ایجاد شده است.

او گفت که افغانستان کشوری درگیر در جنگ است و از یک طرف کودکان در معرض خطر جمع‌آوری می‌شوند و از طرف دیگر، شمار زیادی از کودکان در نتیجه‌ی جنگ مهاجر و در معرض آسیب قرار می‌گیرند.

معین وزارت کار و امور اجتماعی بر همکاری مردم و نهادهای بین‌المللی با این وزارت تأکید کرد و گفت که حکومت افغانستان به‌ویژه وزارت کار و امور اجتماعی به تنهایی

ترکیه به مسافران پروازهای هشت کشور به‌شمول افغانستان محدودیت وضع کرد

کرونا‌ی‌شان منفی شود.

اخیرا پاکستان نیز به‌روی پروازهای خارجی افغانستان تا ۸۰ درصد محدودیت وضع کرده است.

محمدنعیم صالحی، سخن‌گوی اداره هوانوردی ملکی افغانستان به روزنامه اطلاعات روز می‌گوید؛ درحالی که پاکستان بر پروازهای خارجی افغانستان به مقصد آن کشور محدودیت وضع کرده، اما در میزان پروازهای آن کشور به مقصد افغانستان هیچ کاهشی به میان نیامده است.

این درحالی است که افغانستان در حال حاضر درگیر موج سوم کرونا است. در روزهای اخیر شیوع موج سوم کرونا در این کشور گسترش یافته است. روز دوشنبه بالاترین آمار روزانه‌ی کرونا در افغانستان ثبت شد.

براساس آمار رسمی وزارت صحت عامه، تا کنون بیش از ۷۴ هزار نفر در افغانستان به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند که از این میان، بیش از سه‌هزار نفر جان داده و نزدیک به ۵۸ هزار نفر دیگر بهبود یافته‌اند.

والی پیشین سمنگان و شهرداران برحال و قبلی ایک بازداشت شدند

است که این افراد از سوی ریاست مبارزه با جرایم سنگین این وزارت بازداشت شده‌اند. به‌گفته‌ی آقای آرین، افزون بر این مقامات شماری از همکاران آنان نیز از جانب ریاست مبارزه با جرایم سنگین وزارت داخله بازداشت شده‌اند. او افزوده است که این افراد به اتهام سوء‌استفاده از صلاحیت‌های وظیفوی، اجراءات غیرقانونی، غصب املاک دولتی و اختلاس حدود شش‌صد میلیون افغانی بازداشت شده‌اند.

حمله‌ی طالبان بر فرماندهی پولیس بغلان مرکزی؛ چهار نفر کشته و ۲۸ نفر زخمی شدند

او تأکید کرده است که این حمله‌ی طالبان هم‌اکنون دفع شده است. طالبان اما ادعا کرده که در نتیجه‌ی این حمله‌ی موتور بمب‌گذاری‌شده‌ی این گروه، ۴۱ نفر به‌شمول کماندوهای ارتش کشته و تعدادی هم زخمی شده‌اند. ذبیح‌الله مجاهد، از سخن‌گویان طالبان گفته که این حمله در انتقام به حملات اخیر نیروهای دولتی راه‌اندازی شده است.

پولیس بغلان مرکزی انفجار داده و سپس از چند استقامت بر این ولسوالی حمله کرده‌اند. او تأکید کرد که بیشتر قربانیان در این حمله در نتیجه‌ی انفجار موتور بمب‌گذاری‌شده کشته و یا زخمی شده‌اند. از سویی هم، او گفت که در جریان درگیری در این حمله‌ی طالبان، پنج جنگ‌جوی این گروه کشته و هفت جنگ‌جوی دیگر این گروه زخمی شده‌اند.

اطلاعات روز: وزارت امور داخله‌ی کشور می‌گوید که والی پیشین ولایت سمنگان و شهرداران برحال و پیشین شهر ایبک، مرکز این ولایت به‌اتهام سوء‌استفاده از صلاحیت‌های وظیفوی، اجراءات غیرقانونی، غصب املاک دولتی و اختلاس بازداشت شده‌اند.

طارق آرین، سخن‌گوی وزارت امور داخله دیروز (سه‌شنبه، ۱۱ جوزا) در توییتی گفته

راه‌اندازی کرده بودند.

آقای بشارت افزود که کشته‌شدگان این حمله شامل یک غیرنظامی و سه نظامی اند. همچنین به‌گفته‌ی او، ۲۸ نفر دیگر به‌شمول ۲۰ غیرنظامی و هشت نظامی در نتیجه‌ی این حمله‌ی طالبان زخمی شده‌اند.

سخن‌گوی فرماندهی پولیس بغلان توضیح داد که جنگ‌جویان طالبان ابتدا یک موتور بمب‌گذاری‌شده را در قراول فرماندهی

اطلاعات روز: منابع امنیتی در ولایت بغلان می‌گویند که در نتیجه‌ی حمله‌ی جنگ‌جویان گروه طالبان بر ساختمان فرماندهی پولیس ولسوالی بغلان مرکزی این ولایت دست‌کم چهار نفر کشته شده‌اند.

جاوید بشارت، سخن‌گوی فرماندهی پولیس بغلان به روزنامه اطلاعات روز گفت که طالبان این حمله‌ی‌شان را حوالی ساعت ۶:۰۰ شام دو روز پیش (دوشنبه، ۱۰ جوزا)

چشم‌انداز ثبات و امنیت؛

مشکل افغانستان، مشکل منطقه و جهان است

و نیاز به ترمیم زخم‌های بازشان، همه فرصت‌ها از دست رفتند.» چنانچه آقای زاولستانی یادآور شد، فرهنگ قوی مصونیت از مجازات در کشور به تدریج بیشتر ریشه دواند و شکل گرفت. نتیجه‌ی واضح آن فرسایش بیشتر حرمت زندگی انسان بود و تلاش‌های سازندگی و توسعه صلح از هدف اصلی شفابخشی، حقیقت، تجدید محاسبه و اصلاحات دولت به‌عنوان ابزاری برای رفع علل اصلی درگیری فاصله گرفت: «از این تجربیات تلخ هیچ درسی آموخته نشد.

مذاکرات صلح در دوحه بین ایالات متحده و طالبان در غیاب کامل مردم و دولت افغانستان انجام شد و متأسفانه جامعه مدنی افغانستان، جوانان، میلیون‌ها قربانی جنگ و مشارکت زنان افغانستان هنوز هم در مقیاس حداقلی است.»

بر بنیاد سخنان آقای زاولستانی ذینفعان اصلی مذاکرات صلح افغانستان اراده سیاسی قوی برای تحقق صلح پایدار و عادلانه ندارند. هرچند که به لطف ظهور جامعه مدنی قوی در افغانستان، رسانه‌های آزاد و از همه مهم‌تر جمعیت جوان که از تمام پتانسیل‌ها، توانایی‌ها و بینش منطقی برخوردار است و می‌تواند افغانستان را به مکانی متفاوت تبدیل کند، تاکنون نمایندگی، چشم‌انداز و ایده‌های آن‌ها برای توسعه کشور، به‌طور مداوم نادیده گرفته شده است.

به باور مدیر اجرایی سازمان حقوق بشر و دموکراسی افغانستان، برای تحقق بخشیدن به رویای مردم افغانستان و داشتن یک کشور صلح‌آمیز، مهم است که رهبری جدید و تفکر جدید در سطح ملی و منطقه‌ای ظهور کند، چون بدون ایجاد و تدوین رویکردها و چارچوب‌های جدید مبتنی بر حقوق بشر، صلح و ثبات در افغانستان و منطقه امکان‌پذیر نیست: «جوانان و جامعه مدنی در هر دو کشور می‌توانند دولت‌های خود را برای پاسخ‌گویی تحت فشار قرار دهند و همزیستی بین دو ملت را امکان‌پذیر کنند و این نیاز به رهبری چشم‌انداز جدید دارد که متأسفانه در چندین دهه گذشته هیچ یک از دو کشور شاهد آن نبوده‌اند. اما هنوز هم می‌توانیم رهبری دولت‌ها را تحت فشار قرار دهیم، زیرا گسترش درگیری در افغانستان و ادامه رنج مردم در هر دو طرف خط دیورند تجربه تلخی برای مردم و دولت‌های افغانستان و پاکستان بوده است. ما با تهدیدات مشترکی روبه‌رویم و باید با یک دیدگاه مشترک این تهدیدهای مشترک را برطرف کنیم. همکاری واقعی بین دو دولت باعث گفت‌وگو و تعامل بیشتر بین جامعه مدنی افغانستان و پاکستان می‌شود.»

«ما بخواهیم یا نخواهیم، ثبات در افغانستان نه تنها بر کشورهای منطقه بلکه بر کل جهان تأثیر مستقیم دارد. این واقعیتی است که ما نمی‌توانیم آن را انکار کنیم. واقعیت این است که اگر خانه‌ی همسایه آتش گرفته باشد و ما در برابرش بی‌تفاوت باشیم، این آتش به خانه خود ما نیز خواهد رسید. واقعیت انکارناپذیر دیگری نیز وجود دارد که ما باید با گفت‌وگو مشکلات را حل کنیم زیرا انکار این واقعیت، نمی‌تواند مشکل ما را حل کند.»

جواد زاولستانی، مدیر اجرایی سازمان حقوق بشر و دموکراسی افغانستان، مهمان دیگر این نشست گفت اطمینان دارد که گفت‌وگوهای منطقه‌ای درک مردم از فرصت‌ها و تهدیدهای مشترک صلح و ثبات در منطقه را بهبود می‌بخشد و همچنین به بسیج بهتر منابع در میان دانشگاهیان، پژوهشگران و اعضای جامعه مدنی در افغانستان و پاکستان کمک می‌کند: «من واقعا امیدوارم که نتیجه نهایی - هرچند نه به این زودی‌ها - تفکر، چشم‌انداز و رهبری جدید برای ثبات، همزیستی مسالمت‌آمیز و رفاه در منطقه باشد، که مردم منطقه شایسته‌ی آن هستند و از تمام ظرفیت تحقق این اهداف، برخوردارند.»

به باور آقای زاولستانی جست‌وجوی مردم افغانستان برای یافتن صلح، عدالت و زندگی آبرومندانه در میان جوامع دیگر و در کنار سایر ملل در دنیای امروز هرگز متوقف نشده است با وجود این‌که در معرض خشونت و عوارض ناشی از جنگ قرار دارند، آرزوها و امیدهای‌شان بارها با موانع غیرقابل حل روبه‌رو شده است که این موانع رنج مردم افغانستان را تداوم بخشیده است.

معامله میان نخبگان سیاسی منجر به صلح نمی‌شود

براساس سخنان مدیر اجرایی سازمان حقوق بشر و دموکراسی افغانستان بیش از چهار دهه درگیری و تلاش‌های ناموفق برای ایجاد صلح در افغانستان گواهی بر این واقعیت است که هرگونه تلاش صلح که به‌طور واقعی و ماهوی مردم افغانستان را شامل نشود و تنها معامله بین نخبگان باشد، صلح را به همراه نخواهد داشت: «به‌رغم ظهور یک فضای کاملا متفاوت پس از سقوط طالبان در اواخر سال ۲۰۰۱ و امیدهای زیاد مردم افغانستان برای پایان دادن به چند دهه رنج، متأسفانه با رقابت‌های سیاسی نخبگان، عدم موفقیت در طراحی و توسعه سازوکارها و ساختارهای حاکمیت مشارکتی و دموکراتیک و مهم‌تر از همه، بی‌توجهی به میلیون‌ها قربانی جنگ در کشور و خواسته‌های آن‌ها برای عدالت و پاسخ‌گویی

کنند، دیگر نیاز نیست کشوری به تنهایی منابع مالی خود را صرف مبارزه با تروریسم کند و همه می‌توانند این منابع را صرف توسعه و رفاه کشورشان کنند.

به روایت رییس پیشین کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان مواد مخدر مشکل بزرگ دیگری است که به بی‌ثباتی و ناامنی به‌صورت گسترده دامن می‌زند و تمام دنیا را متضرر می‌کند: «نقض حقوق بشر که اغلب منجر به گسترش مهاجرت و عبور غیرقانونی از مرزها می‌شود نیز مشکلی نیست که در افغانستان به‌انداز در گام نخست کشورهای منطقه و سپس تمام جهان را متضرر می‌کند.»

مسئولیت‌پذیری کشورهای همسایه و قدرت‌های منطقه‌ای

آقای کلدیا به‌عنوان کارشناس مسایل نظامی، باورمند است که همسایگان افغانستان و دیگر بازیگران مرتبط در منطقه باید نقش خود را افزایش دهند. به گفته‌ی وی حمایت از دولت کابل بسیار مفید است و می‌تواند تأثیرات مثبتی برای حاکمیت در افغانستان و همچنین به‌طور ضمنی، در امنیت منطقه‌ای تأثیر داشته باشد: «از تجربه من، پاکستان ظرفیت ارزشمندی دارد. ما از سایر تجربیات مشابه آموخته‌ایم که امنیت برای ثبات، رفاه و صلح حیاتی است. بنابراین برای پایان دادن یا حداقل کاهش قابل توجه تلفات غیرنظامیان و نظامیان، ترور قضا، روزنامه نگاران، روشن‌فکران و مقامات حکومتی، ادامه کمک به نیروهای دفاع ملی افغانستان مهم است. من برای حمایت همه‌جانبه از غیرنظامیان و دولت در کابل، به‌شدت معتمد که تنها افغان‌ها می‌توانند صلح را در کشور خود تأمین کنند. اما تقاضا برای کمک جامعه جهانی به این دلیل است که فضای امنیتی جهان کنونی بسیار پیچیده و خطرناک است و ما نمی‌توانیم به‌سادگی با شرایط ۱۹ سال پیش روبه‌رو شویم. همه‌ی ما می‌فهمیم که مدیریت این وضعیت چقدر دشوار است و اثبات این‌که افغان‌ها بتوانند از پس این شرایط برآیند، آسان نیست. قطعاً باید توسط همه ما به‌عنوان کشورهای منطقه‌ای و جامعه بین‌المللی حمایت شود. ما می‌دانیم که عزیمت نیروهای خارجی در ماه سپتامبر ممکن است طالبان را توانمند کند، اما همه‌ی ما برای مدیریت اوضاع باید دست به دست هم بدهیم.»

خانم سمر درباری نقش بازیگران منطقه‌ای در ایجاد ثبات در کشور گفت ما بدون این‌که فرصت انتخاب داشته باشیم، همسایه‌ایم و باید بین دو همسایه تفاهم بیشتری برقرار کنیم زیرا بدون این تفاهم نمی‌توان زندگی کرد: «نه فقط برای افغان‌ها، نه فقط برای منطقه، بلکه برای تمام جهان این چالش وجود دارد. تجدید حیات خشونت یکی از آن‌هاست که عواقب سختی برای افغانستان، برای منطقه و امنیت جهانی به دنبال دارد.»

قاطمه فرامرز

از آن‌جا که چگونگی ثبات و امنیت در افغانستان کل منطقه را متأثر می‌کند، کشورهای منطقه نگران وضعیت امنیتی افغانستان، روند صلح، تجدید فعالیت گروه‌های تروریستی و نقش کشورهای منطقه در ایجاد ثبات در دوره‌ی پس از خروج نیروهای نظامی ایالات متحده و ناتو اند. به همین مناسبت، انستیتوی مطالعات منطقه‌ای اسلام آباد میزبان یک نشست مجازی زیر عنوان «چشم‌انداز امنیت و ثبات در افغانستان» بود. رحیم‌الله یوسف‌زی روزنامه‌نگار شناخته‌شده پاکستانی میزبان، فلوریان کلدیا از رومانی، سیما سمر، رییس پیشین کمیسیون مستقل حقوق بشر و جواد زاولستانی، رییس اجرایی سازمان حقوق بشر و دموکراسی افغانستان مهمانان این نشست بودند.

مشکل افغانستان، مشکل منطقه و جهان است

فلوریان کلدیا، استاد آکادمی ملی اطلاعات رومانی در این نشست گفت در کنار این‌که منطقه جنوب آسیا به مرکز ثقل جدید از قدرت تبدیل شده است، تصمیم اخیر ایالات متحده و ناتو درباره‌ی خروج از افغانستان اهمیت ویژه‌ای دارد.

به گفته‌ی آقای کلدیا هزینه جنگ جهانی علیه تروریسم تلفات جانی فراوانی داشته که برای غرب بیش از ۳۵۰۰ تن و برای افغانستان بسیار بیشتر بوده است و تردیدی نیست که با توجه به شرایط پیچیده داخلی در افغانستان، چالش‌های بزرگی پیش‌روی دولت و مردم افغانستان و همچنان جامعه جهانی نیز قرار

سیما سمر، عضو مشاوران دبیر کل سازمان ملل در امور بیجاشدگان داخلی و رییس پیشین کمیسیون مستقل حقوق بشر گفت که مرکز شماری از مشکلات ممکن است در افغانستان باشد، اما گسترش‌شان به منطقه و جهان سرایت خواهد کرد و به همین دلیل مشکل افغانستان مشکل کل منطقه و جهان است.

یکی از مشکلاتی که از دید خانم سمر می‌تواند از افغانستان به منطقه و جهان سرایت کند، گروه‌های تروریستی است که در افغانستان تقویت می‌شوند. همین‌که به قدر کافی قدرتمند شوند، به سایر کشورهای منطقه و جهان نیز می‌رسند، درحالی‌که اگر کشورهای همسایه و منطقه در محو تروریسم همکاری

سخن‌های هاتف

فرض کنید می‌خواهید ماه آینده دختر هفت ساله‌ی خود را در کورس آموزش زبان خارجی شامل کنید؛ اما برای این کار نیکو پول لازم را ندارید. اینجا یک «مشکل» هست که می‌خواهید حلش کنید. فعل «حل کردن» در گفتار روزمره‌ی ما زیاد استفاده می‌شود. علتش این است که در هر مورد که با مشکلی برمی‌خوریم (و این موارد پیوسته بروز می‌کنند)، می‌خواهیم آن مشکل را حل کنیم. آن‌هایی که خوشبین‌تر هستند، باورشان این است که هر مشکلی حلی یا راه حلی دارد.

حال، اگر نگاه دقیق‌تری به مشکلات حل‌شده‌ی زندگی خود بیندازیم، درمی‌یابیم که مشکلات کمتر حل می‌شوند و اغلب بدل می‌شوند. به این معنا که ما یک مشکل را برمی‌گیریم و برای آن‌که از شر آن خلاص شویم، سنگینی و هزینه‌ی آن را به‌جای دیگری از زندگی خود منتقل می‌کنیم و اسم این انتقال را «حل کردن» می‌گذاریم. به بیانی دیگر، مشکل الف را می‌دهیم که برود و نباشد و دست از سر ما بردارد و در عوض مشکل ب را می‌گیریم که بیاید و ذهن و روان و دست و جیب و وقت و منابع موجود ما را مشغول خود کند. مشکل الف

حل کردی یا بدل کردی؟

را با مشکل ب بدل می‌کنیم.

اگر شما بایسکل خود را بفروشید و پول آموزش دخترتان در کورس زبان را بپردازید، مشکل ثبت نام و ورود او در کورس زبان را «حل» کرده‌اید. اما دیگر بایسکل ندارید. آن مشکل رفت و دست از سر شما برداشت. اما بدون هزینه نرفت. بایسکل شما را هم با خود برد. نیک که بنگرید آن «حل» خود نوعی «مشکل» است، اما در لباس مبدل.

اکنون، می‌توان پرسید که گیرم چنین باشد، توجه به این نکته چه ارزشی دارد؟

ارزش این نکته زمانی آشکار می‌شود که با این گونه‌ی گفتار واقعا فاصله بگیریم. یعنی به‌جای این که بگوییم «این مشکل را چه گونه حل کنیم؟» از این بیان استفاده کنیم: «این مشکل را با چه مشکل دیگری بدل کنیم؟» این بیان دومی روشن می‌کند که هر «حل کردنی» در اساس نوعی از «بدل کردن» است. وقتی مشکلی را «حل» می‌کنیم، خاطرمان آسوده می‌شود و دیگر توجه نمی‌کنیم که چیز دیگری را در جای دیگری بیجا کرده باشیم که بعدا حتما باید آن «بیجا شدن» را به‌عنوان یک مشکل تازه حل کنیم و همین‌طور. اما وقتی که از همان

ابتدا می‌پذیریم که حل کردن یک مشکل در واقع همان بدل کردن یک مشکل با مشکل دیگری است، می‌توانیم کل چشم‌انداز را روشن‌تر ببینیم.

در سطح کلان کشوری، پاره‌ی مهمی از جنجال‌های ما ناشی از همین نگرش «حل‌محور» است. این نگرش به ما می‌گوید که مشکلات ما حل دارند و می‌توان با کفایت و درایت لازم به آن حل رسید و آن مشکلات را برای همیشه پشت سر گذاشت. درحالی‌که اگر همین «حل خواهی» را به شکل متفاوتی صورت‌بندی کنیم، صورت تازه‌اش این می‌شود: شما ترجیح می‌دهید به‌جای این مشکل با چه مشکل جانشین مقابله کنید؟ پاسخ به این سوال نمی‌تواند این باشد که من می‌خواهم کلا مشکل حل شود و هیچ مشکل دیگری را نمی‌خواهم جانشین این مشکل شود. چرا این پاسخ درستی نیست؟ به خاطر این‌که زندگی در این جهان و تعامل با منابش به این پاسخ اجازه نمی‌دهد. قول مشهوری در انگلیسی هست که می‌گوید شما نمی‌توانید بخواهید که هم کیک‌تان را داشته باشید و هم آن را خورده باشید. مثالی بدهم:

تصور کنید که یکی از میهن‌پرستان افغان از این ناراحت

تحلیل

است که چرا حکومت انحصاری قومی (قوم خودش) در افغانستان ضعیف شده و دیگر مثل گذشته‌ها شکوه و جلال لازم را ندارد. این در نزد او یک «مشکل» است. حال، اگر او بخواهد این مشکل را «حل» کند و واقعا هم بتواند این مشکل را حل کند، حکومت کاملا انحصاری تک‌قومی در افغانستان برپا خواهد شد. مشکل حل شده است. آیا واقعا حل شده است؟ نه. حل نشده است. او فقط آن مشکل را با یک مشکل دیگر بدل کرده است. او با خود گفته است:

«من ترجیح می‌دهم تمام اقوام دیگر افغانستان را دشمن خود و قوم خود بسازم و با همین مشکل تازه مقابله کنم.»

می‌بینیم که آن «حل» فقط در صورت خود «حل» است و در باطن خود «مشکل» دیگری است که فرد مورد بحث ما نمی‌تواند نادیده‌اش بگیرد یا از یک تعامل پرهزینه با آن بگریزد.

توجه به این ماجرای حل کردن و بدل کردن از این جهت مهم است که هر بار که می‌خواهیم مشکلی را حل کنیم، در روشنی این دریافت می‌توانیم از خود بپرسیم که واقعا من در پی چه هستم و از حل این مشکل به کجا می‌روم.

عوامل بی احتیاطی شهروندان افغانستان در برابر ویروس کرونا (۲)

راه است، فراموش کرد که ماه گذشته در باره کرونا چه گفته بود. آمد و گفت «اگر مؤمنی در اثر کرونا فوت کند، شهید شده و به بهشت می‌رود و اگر کافری بمیرد، حرام شده به جهنم می‌رود. بنابراین، مؤمن از این ویروس نباید بترسد زیرا برای او وسیله رحمت است و کافر باید بهراسد، چون برایش ابزار هلاکت است» (سخنرانی مولوی انصاری در جمع نمازگزاران، حمل ۱۳۹۹). تا این‌جا کار، تنها یک دلیل داشت (مخالفت با قرنطینه کردن شهر هرات) اما هنگامی که بیماری کرونا به اوجش رسید و در معرض قضاوت مردم و رسانه‌ها قرار گرفت، دستی بر گفته‌های گذشته‌ی خویش زد و گفت مردم باید به سفارشات و توصیه‌های پزشکان گوش داده و عمل کنند. این اعتراف زمانی بود که به چشم خود دید شماری از روحانیون و عالمان دینی سال‌خورده هم به اثر بیماری کرونا در گذشتند.

به همین ترتیب اکثریت مطلق عالمان دینی تا پایان راه هم تن به توصیه‌های پزشکان و دستورالعمل‌های حکومت ندادند. به عنوان

عقبه برنامه‌ی شان یا سر از پاکستان و عربستان درمی‌آورد و یا دستگاه حکومت، اما همه‌ی آن‌ها را به نام «شریعت ناب محمدی» به خورد مردم می‌دهند. این سردرگمی گاهی باعث می‌شود که هر روز موضع عوض نموده و گاهی در مخالفت با دیدگاه اولی‌شان حکم صادر کنند. به عنوان نمونه مولوی مجیب الرحمان انصاری، خطیب مسجد گازرگاه هرات، در ابتدای ورود ویروس کرونا به کشور، آن را بشارت برای مؤمنان و انذار برای کافران خواند اما وقتی دید که کرونا روزانه جان ده انسان را در هرات می‌گیرد، موضع عوض کرد و گفت که کرونا مسلمان‌های گناهکار و فاسق را می‌گیرد نه مؤمنین پاک و صادق را: «من می‌خواهم باربار تاکید کنم که ویروس کرونا عذاب است برای کفار، اخطار و تنبیه است برای فساق و فجار و رحمت است برای مسلمان شایسته. ای مسلمانانی که روی بستر افتادی و تو را ویروس کرونا گرفته است، بدان که این مرض رحمت است برای تو، بدان که ثمره‌ی کفره‌ی گناهان توست.» اما وقتی دید که فاجعه‌ای در

همین‌گونه برخورد کردند. گفتند غضب خداوند بر بالای کفار است، گفتند مطلقا دروغ و کذب است، گفتند دام کفار بر سر مسلمانان است و ... ولی ایدئولوژی‌زدگی برای آن‌ها مجالی آن را نداد تا به واقعیت‌های موجود در جهان و آمار مرگ و میر شهروندان کشور ببینند.

علمای دینی افغانستان در برزخ تصمیم‌گیری

اگرچه در کشوری که همه تصمیمات مهم و سرنوشت‌ساز در بیرون از کشور گرفته شده و بالای مردم تطبیق می‌گردد، بی‌آنکه سود و منفعت مردم و کشور مد نظر باشد، هر نوع تصمیم داخلی منتهی به نتیجه‌ی مطلوب نخواهد شد. اما عالمان دینی و مذهبی افغانستان با توجه به قدرتی کلامی و اجتماعی که در میان مردم دارند تا این‌جا کار نتوانسته‌اند در یک مورد تصمیم قاطع و جامع بگیرند. در این صنف، انگشت شمارند کسانی که در گفتار و رفتارشان موضعی به معنای واقعی کلمه «دینی و اسلامی» بگیرند.

مردم اینک احساس بی‌پناهی می‌کنند. از همین لحاظ است که وقتی حکومت تلاش می‌کند نقشه‌ی راه نشان بدهد، مردم به آن نقشه به دیده‌ی شک و تردید می‌نگرند و در نهایت راه خودشان را در پیش می‌گیرند.

ج) ایدئولوژی‌زدگی: اصالتا ایدئولوژی در غرب پدید آمد و خاستگاه این مفهوم غرب است. از آن روزگاری که این مفهوم وارد ادبیات سیاسی شد تا امروز به طور طبیعی دست‌خوش تحولات مفهومی شده است. «گاهی به عنوان مکتب و اندیشه و گاهی به معنای توهم و پندارهای بدون مینا و پایه مطرح شده است. در ابتدا واژه ایدئولوژی بار معنایی مطلوبی نداشته و به منزله‌ی یک طعن در باب ایدئولوگ‌ها به کار می‌رفت. یعنی به کسانی اطلاق می‌شد که سرگرم اوهام خویشند و واقعیت‌ها را نمی‌بینند. ناپلئون ایدئولوژی را بدین معنا به کار می‌برد. بعدها ایدئولوژی در کادر تفکر مارکس به یکی از ارکان مهم معرفت‌شناسی مارکسیسم مبدل گردید.» اما در افغانستان این مفهوم در دوره‌ی شاهی ظاهر شاه در میان حلقه‌ی روشنفکری مطرح گردید و در زمان انقلاب ۱۳۵۷ رسماً لباسی بر تن سیاستمداران و حاکمان کشور شد. از رهگذری تئوری، حلقه‌ی روشنفکری و کتاب‌خوان افغانستان این مفهوم را از مرحوم علی شریعتی گرفتند. اما پس از شکست حکومت دست‌نشانده‌ی کمونیستی در افغانستان (۱۳۶۷)، همه

وارد فاز انقلابی‌گری شدند که تبعات آن جنگ‌هایی ویرانگر داخلی بود، و تا هنوز با مردم این کشور دست به گریبان است. اگرچه دولت ایدئولوژیک کمونیستی از میان رفت اما رفته‌رفته همه را ایدئولوژی‌زده کرد. یعنی همه را مطلق‌گرا، انحصارطلب، دشمن نقد و در نهایت شیفته‌ی خشونت به بار آورد. یکی از کارکردهای ایدئولوژی را تقسیم کردن جهان و جامعه «به خودی و غیر خودی» گفته‌اند. طبیعتاً هر کسی که از دایره‌ی که آن‌ها ترسیم کرده‌اند و آنجا قرار دارند، بیرون باشد، مورد پذیرش نیست. مردم افغانستان روزگاری درازی است که با این روش به پیش می‌روند.

اکثریت مطلق شهروندان افغانستان، عالمان دینی و حتا روشنفکران این کشور نسبت به موضع‌شان نگاه مطلق‌گرایانه و ایدئولوژیکی دارند. به همین دلیل وقتی چیزی از بیرون بیاید، در گام نخست رنگ و بوی سیاسی می‌گیرد. دوما فکر می‌کنند که ترفندی مجازی است و نمی‌تواند مهم باشد. این‌جا بخشی اعظمی مردم با ورود ویروس کرونا

عبدالمنان دهزاد

ب) بی‌باوری به حکومت: امروز درجه‌ی بی‌باوری مردم نسبت به حکومت‌شان، شاید در تاریخ این کشور بی‌سابقه باشد. دو مسأله زمینه‌ی بی‌باوری به حکومت را در میان شهروندان این کشور مساعد ساخته است؛ نخست خود حاکمان و متولیان امور. آن‌ها خود در قطاری که سوارند و آن را مدیریت می‌کنند، باور ندارند، پول مأموریت‌شان را به دلیل بی‌باوری در بانک‌های داخلی نمی‌گذارند بلکه به بیرون می‌فرستند و در بانک‌های اروپایی ذخیره می‌کنند. خانواده‌های ۹۹ درصد مقامات و سیاست‌گران افغانستانی در افغانستان زندگی نمی‌کنند، فرزندان همه‌ی آن‌ها در بیرون از کشور تحصیل و آموزش می‌بینند و حتا اکثریت آن خانواده‌ها، پس از ختم دوره آموزش، برای فرزندان‌شان، اجازه برگشت به کشوری را نمی‌دهند، که خود حاکم‌اند.

دوم، همه می‌دانند که بسیاری از این حاکمان این‌جا مأموریت دارند و از سوی بیرونی‌ها گماشته شده‌اند، همین که مأموریت‌شان تمام شود، بار و بستره‌شان را بر می‌دارند و به همان کشوری می‌روند که شهروند آن‌جا هستند. چون آن‌ها قبلاً در میان مردم نبودند، به مردم بی‌اعتماد و بی‌باورند و مردم هم نسبت به کار و برنامه و سخنان آن‌ها هم بی‌باور شده‌اند. در این‌جا عیب مردم نیست، مردم افغانستان دو دهه است که از همین آدم‌ها جز دروغ و فریب و خویش‌خوری چیزی دیگری نشنیده‌اند. گفتند دولت مردم‌سالار و مشروع می‌سازیم، عکس آن از آب درآمد. گفتند اشتغال‌زایی می‌آوریم، برعکس، بی‌کاری و فقر به اوج خود رسید. گفتند امنیت می‌آوریم، ناامنی روزبه‌روز گسترش یافت. گفتند شفافیت می‌آوریم، فساد و اختلاس همه‌جا را فرا گرفت. این‌ها و ده‌ها مسأله‌ی دیگر را مردم دیدند و شنیدند. سرانجام اعتمادشان نسبت به حاکمان و دستگاه حکومت نیز سلب شد. هنگامی که ویروس کرونا به افغانستان آمد، حکومت از مردم خواهش کرد که قرنطینه را رعایت نموده و در خانه‌های تان بمانید، مردم به حکومت اعتماد نکردند. حکومت وقتی آمار مبتلایان کرونا را منتشر کرد، مردم باور نکردند. حکومت از مردم خواست، در صورتی که علائم بیماری را داشته باشند، به فلان درمانگاه مراجعه نمایند، اما مردم به آن درمانگاه اعتماد نکردند و نرفتند. این مسائل می‌رساند که فاصله میان حکومت‌کنندگان و حکومت‌شوندگان روزبه‌روز بیشتر شده است.

زنان و تجارت در افغانستان؛

در یک سال اخیر چالش‌ها دوبرابر شده است

زنان در بیشتر ولایات دسترسی مستقیم به بازار ندارند. محصولات زنان از سوی مردان به بهای ناچیز خریداری شده و توسط مردان به بازار عرضه می‌شود. زنان تجارت‌پیشه و صنعتکار به‌ویژه در ولایات و روستاها بنابر محدودیت‌های تحصیلی و آموزشی آگاهی کافی درباره‌ی بازاربایی نیز ندارند.

لیاقت لایق

نتیجه‌ی یک پژوهش نشان داده است که در یک سال اخیر ده‌ها تاجر، سرمایه‌گذار و صنعت‌کار زن در افغانستان بر اثر ناامنی، عدم دسترسی به بازار، محدودیت‌های شیوع کرونا و چالش‌های مالی کارشان را کاملاً از دست داده‌اند. مسئولان اتاق تجارت و صنعت زنان افغانستان می‌گویند که در یک سال اخیر چالش‌ها در برابر سرمایه‌گذاران و صنعت‌کاران زن دوبرابر شده است. به همین دلیل بخش بزرگی از سرمایه‌گذاری‌های زنان متوقف و با رکود روبه‌رو شده است. سعیده فقیرزاده، رییس مرکز منابع تجارته

دوره‌ی پنج ساله‌ی نظام طالبانی (۱۹۹۵ - ۲۰۰۱م) زنان نمی‌توانستند آزادانه برای کار در بازار از خانه بیرون شوند و دست به سرمایه‌گذاری و تجارت بزنند.

تاکنون برآیند روند صلح حکومت با طالبان این است که دامنه‌ی ناامنی، خشونت و کشتارهای هدفمند افزایش یافته است و آسیب‌های بزرگی به بخش تجارت و سرمایه‌گذاری به‌ویژه سرمایه‌گذاری زنان وارد کرده است. ناامنی در کنار چالش‌های فرهنگی و اجتماعی که وجود دارد مشکلات زنان کارآفرین و تجارت‌پیشه را دوبرابر کرده است. رییس مرکز منابع تجاری اتاق

افغانستان‌اند. پس از ۲۰ سال قرار است دوباره طالبان با حکومت وارد مذاکره و در تشکیل نظام سهیم شود. گرچند که هنوز مشخص نیست روند صلح حکومت با طالبان به نتیجه‌ی ملموسی خواهد رسید یا نه.

بنابر ایهام در روند صلح حکومت با طالبان نوع نگرانی از آینده‌ی کاروبار زنان در بازار پس از شریک‌شدن طالبان در قدرت نیز میان فعالان حقوق زن ایجاد شده است. گرچند فعالان حقوق زن همواره تأکید کرده‌اند که وضعیت زنان در تمام بخش‌ها به وضعیت ۲۰ سال پیش برنخواهد گشت و دست‌آوردهای آنان حفظ خواهد شد. در

و برپایی نظام جدید در افغانستان، تلاش شده است که زنان افغانستان نیز وارد بازار کار و سرمایه‌گذاری شده و در چرخه‌ی اقتصاد سهیم شوند. در این مدت بر اثر ناامنی‌ها، افزایش خشونت و چالش‌های فرهنگی و اجتماعی، زنان تجارت‌پیشه با دشواری‌های زیادی روبه‌رو بوده‌اند.

دشواری رو به افزایش

اکنون دشواری‌ها در برابر فعالیت زنان تجارت‌پیشه در حالی افزایش یافته است که نیروهای خارجی به‌شمول نظامیان امریکایی با طالبان صلح کرده و در حال خروج از

اتاق تجارت و صنایع زنان افغانستان به اطلاعات روز می‌گوید که در یک سال اخیر، از میان دوهزار و ۷۴۱ زن تاجر، سرمایه‌گذار و صنعت‌کار، سرمایه‌گذاری‌های بیشتر آنان با خطر بسته‌شدن و رکود روبه‌رو شده است. از این میان نتایج پژوهش نشان داده است که کار شش درصد آنان که شامل بیش از ۱۶۰ تاجر و سرمایه‌گذار می‌شود کاملاً بسته شده است. تعدادی زیادی دیگر از سرمایه‌گذاری‌ها گاهی که بسته هم شده اما با پشت‌کار و مقاومت خود زنان دوباره باز شده است.

پس از سرنگونی رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱

گزارش

فساد در گمرک اسلام قلعه؛ ده‌ها کارخانه تولیدی ورشکست شده‌اند

بخش تولید مواد پلاستیکی، آرد، لبنیات و چندین خط تولیدی دیگر سرمایه‌گذاری کرده است. او در گفت‌وگو با روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که وجود فساد در گمرک هرات باعث شده است که از شمار نیروی کار در این کارخانه‌ها بکاهد: «در گمرک هرات همیشه فساد وجود داشته و این فساد کمر ما صنعت‌گران را شکستاده. در حالی که کشورهای همسایه شرایط مناسب برای سرمایه‌گذار ما فراهم می‌کنند، اما ما ترجیح می‌دهیم که در کشور خود باشیم. اگر با فساد مبارزه نشود، تاجران مجبور می‌شوند که سرمایه‌های خود را خارج کنند.»

حمیدالله خادم، رییس اتاق صنایع و معادن هرات در صحبت با روزنامه اطلاعات روز می‌گوید، هیچ امیددی برای از میان برداشتن فساد در هم تنیده در این گمرک ندارد: «فساد در گمرکات فاجعه است و باید جلو این فاجعه گرفته شود. بارها و بارها ما در صحبت با مسئولان مرکزی و محلی از وجود فساد ابراز نگرانی کردیم، اما متأسفانه فساد وجود دارد و تاجر و صنعت‌گر ما متضرر می‌شوند.»

مسئولان در گمرک هرات نیز فساد در این نهاد را می‌پذیرند و آنان می‌گویند که طی سال مالی جاری حدود هفت میلیارد افغانی از گمرک اسلام‌قلعه عاید جمع‌آوری شده است. نثاراحمد ناصری، دو ماه می‌شود که به‌عنوان سرپرست گمرک هرات گماشته شده است. او به اطلاعات روز می‌گوید که طی این مدت با ایجاد اصلاحات عواید این نهاد را بلند برده است: «عواید در دو ماهی که من به‌عنوان سرپرست گمرک هرات گماشته شده‌ام، ۲۴ فیصد در ماه‌های حمل و ثور نظر به سال گذشته و تقریباً ۳۴ فیصد نسبت به ماه‌های گذشته عواید افزایش یافته است.»

خطر در کمین طلای سرخ

بیش از ۹۰ درصد زعفران افغانستان در هرات برداشت می‌شود. بر بنیاد آمار مسئولان در ریاست زراعت هرات بیش از ۲۰ تن زعفران سال ۹۹ در هرات برداشت شده بود. اما زعفران‌کاران می‌گویند که محموله‌های قاچاقی زعفران از طریق گمرک هرات وارد می‌شود. حکومت واردات زعفران و پیاز زعفران را به کشور ممنوع اعلام کرده است.

ورود محموله‌های زعفران ایرانی در هرات، قیمت زعفران هرات نیز کاهش داده است. هم اکنون هر کیلوگرام زعفران کمتر از ۴۰ هزار افغانی در بازار هرات به فروش می‌رسد.

بشیراحمد رشیدی، رییس اتحادیه ملی زعفران‌کاران افغانستان در این نشست اعتراضی از حکومت خواست، با اتخاذ تدابیر جدی در گمرک اسلام‌قلعه، جلو واردات زعفران ایرانی را بگیرد. او هشدار می‌دهد که اگر به این درخواست زعفران‌کاران توجه نشود، بسیاری از آنان دست از فعالیت خواهند کشید.

سید عبدالوحید قتالی، والی هرات در پرسش به خبرنگار اطلاعات روز، ورود زعفران از ایران به هرات را تأیید می‌کند. او یکی از دلایل افزایش تقاضا برای قاچاق زعفران ایرانی را معافیت‌های مالیاتی زعفران افغانی در برخی از کشورهای منطقه می‌داند.

ولی هرات می‌گوید که صادرات زعفران ایران به‌نام افغانستان، طلای سرخ را در بازارها بی‌اعتماد کرده است: «وقتی تولید زعفران ما ۲۰ تن باشد، چگونه می‌توانیم که ۳۸ تن زعفران صادر کنیم و این در حالی است که هم اکنون ۹ تن از زعفران هرات در بازار مانده است.»

بخش زیادی از کالاهای وارداتی ایران از طریق گمرک اسلام‌قلعه وارد افغانستان می‌شود، اما فساد هم چنان چالش جدی در بخش گرد آوری عواید است.

خالد پاینده، سرپرست وزارت مالیه افغانستان به تاریخ ۲۹ ماه ثور در ولسی جرگه گفته بود که روزانه ۷ تا ۸ میلیون دالر عواید دولت از گمرکات حیف و میل می‌شود. او گفته بود که اصلاحات در گمرک جریان دارد، تا سطح عواید بلند برود.

واجب روحانی - هرات

شماری از فعالان اقتصادی در اعتراض به فساد دوامدار و مزمن در گمرک اسلام‌قلعه، روز سه‌شنبه، ۱۱ جوزا با برگزاری یک نشست خبری، دست به اعتراض زدند. معترضان گفتند که فساد باعث تعطیلی ده‌ها کارخانه تولیدی در این شهر شده است.

معترضان مدعی‌اند که عواید گمرکات همچنان به جیب مافیای واریز می‌شود. از سویی هم، اتاق صنایع و معادن هرات به روزنامه اطلاعات روز می‌گوید که طی یک سال گذشته بیش از ۱۰۰ کارخانه تولیدی به‌دلیل فساد گسترده در گمرک، شیوع کرونا و واردات کالاهای مشابه از فعالیت بازمانده‌اند.

هشدار از بحران

سید مسعود سادات، معاون کمیته نفت و گاز اتاق تجارت افغانستان هشدار می‌دهد که هر نوع بی‌پروایی در راستای از میان برداشتن فساد در گمرکات، جبران‌ناپذیر خواهد بود و وضعیت اقتصادی کشور را بحرانی‌تر خواهد کرد: «تنها خواست ما از حکومت این است که جلو فساد در گمرک را بگیرد تا تاجران و صنعت‌کاران ما بیشتر از این ورشکست نشوند.»

سال گذشته سید عبدالوحید قتالی، والی هرات گفته بود که ۹۰ درصد از عواید گمرک اسلام‌قلعه از سوی زورمندان و مافیای حیف‌ومیل می‌شود. او بر مبارزه جدی با فساد نیز تأکید کرده بود. اما از نظر معترضان برای مبارزه با فساد هیچ اقدام عملی نشده است. سید مسعود سادات، معاون کمیته نفت و گاز اتاق تجارت افغانستان، از والی هرات می‌خواهد که نام‌های مافیای و زورمندان که در فساد در گمرک دست دارند، افشا کند.

اما حرف والی همچنان یک چیز است؛ مبارزه با فساد: «مافیای، زورگو و سارق که دارایی عامه را به تاراج می‌برد، آماده دست‌گیری آن هستیم. از این پس گمرک هرات به ما گزارش بدهد که کی‌ها به امور کاری آن مداخله می‌کند.»

پیوند فساد و ناامنی

در این نشست اعتراضی افرادی از بخش‌های مختلف حضور داشتند. نعیم غیور، یکی از مقام‌های پیشین استخبارات پولیس هرات نیز یکی از اشتراک‌کنندگان کنفرانس خبری در نزدیکی دروازه ورودی گمرک بود.

او فساد در گمرک هرات را یکی از دلایل عمده ناامنی‌ها در مسیر شاهراه‌های هرات می‌داند. او از روزی هشدار می‌دهد که بیشتر از این ولسوالی‌های نزدیک به شهر هرات و شاهراه‌ها در اختیار گروه طالبان، افراد مسلح ناشناس و سارقان قرار بگیرد: «ناامنی‌ها به فساد در گمرک هرات پیوند دارد و حکومت و نیروهای امنیتی باید جلو ناامنی‌ها را بگیرند و بخشی از شعله‌ور شدن جنگ هم به فساد ربط دارد.»

بارها در مسیر شاهراه هرات - اسلام‌قلعه، انفجار ماین، آدم‌ربایی و ترور صورت گرفته است. برخی از تاجران معتقدند که گروه‌های تبهکار از برخی از سرمایه‌گذاران در این مسیر باج می‌گیرند.

اما سید وحید قتالی، والی هرات اطمینان می‌دهد که نیروهای دولتی در راستای مهار تهدیدات در شاهراه‌های و تأسیسات تاجران اقدام خواهند کرد.

خطر رکود شهرک صنعتی هرات

شهرک صنعتی هرات یکی از بزرگ‌ترین شهرک‌های صنعتی در سطح افغانستان است، اما فساد در گمرک چالش جدی سد راه فعالیت صدها کارخانه است.

ترس آن وجود دارد که بر شمار کارخانه‌های تعطیل‌شده در شهرک صنعتی هرات افزوده شود. بر بنیاد آمار اتاق صنایع و معادن هرات، هم اکنون کمتر از ۱۸۰ کارخانه تولیدی در شهرک صنعتی هرات فعالیت دارند.

توربالی غوثی، یکی از صنعت‌گران بزرگ در هرات است و در

صورت خاص، از همان ابتدای پیدایش کرونا در وهان چین، آن را به فال نیک گرفته و تعبیری بر غضب و خشم خداوند بر بالای مردم و حکومت چین وانمود کردند. چون در همان روزها خبرهای مبنی بر شکنجه‌ی مسلمان توسط سربازان چینی سرخط خبرهای جهان بود. ولی دیری نگذشت که کرونا سر از سایر کشورها برآورد. اما گفتند که خداوند جزای ظلم و استبدادی که کفار بالای مسلمانان جهان آورده بودند را به واسطه‌ی این وسیله می‌دهد. در این هنگام بسیاری‌ها، و علمایی دینی در رأس آن‌ها، شهروندان کشور را خاطر جمع نمودند که هیچ نگران کرونا نباشند، چون «این بلایی است که بر کافران نازل شده است و مسلمانان را نمی‌گیرد» (مریم شاهی، ۲۰۲۰، یورونیوز). ماهی نگذشته، کرونا سر از کشورهای اسلامی درآورد. وانگهی نه تنها عامه‌ی مردم، بلکه برخی از روحانیون مذهبی را نیز آلوده کرده و کشت، اما اینجا با خاطر آسوده، گفتند که مسلمانان پاک واقعی را نمی‌گیرد، تا اینکه سراسر افغانستان را فرا گرفته و جان بسیاری را نیز گرفت. اگرچه حکومت افغانستان از ورود کرونا استفاده اعظمی کرد؛ بحران سیاسی برآمده از دل انتخابات غیرشفاف و جنجالی از یک‌سو و بحران اقتصادی و قطع کمک‌های مالی از سوی آمریکا و همچنان گفت‌وگوهای آمریکا با طالبان و بحث خروج نیروهای نظامی آمریکا از کشور، حاکمان کابل را سخت نگران ساخته بود، که سرانجام کرونا از راه رسید و این همه مشکلات تلنبار شده را تا مدتی حل کرد.

برخورد مردم و عالمان دینی در افغانستان در برابر کرونا در جهان بی‌پیشینه بود. به دلیل بیکاری و فقر گسترده، قرنطینه هم جواب نداد. اکثریت مطلق علمای مذهبی پیوسته آن را دامی عیله نماز و جماعت و مسلمانان اعلام کردند و مردم را تشویق نمودند که پروای تبلیغات کفار و مزدوران آن‌ها را نداشته باشند. اما از بخت نیک مردم، کرونا وقتی به افغانسان آمد که زمستان گذشته بود و آب و هوا هم تغییر کرده بود، وگرنه چه فاجعه‌ی را خلق می‌کرد. با آن‌هم میلیون‌ها آدم به این بیماری مصاب شدند، اما شماری اندکی آن فوت کرد. نبود وسایل و دست‌گاه‌های تشخیص بیماری، بی‌اعتمادی مردم به حکومت و بیمارستان‌ها و شرمی که از کرونا داشتند از عمده‌ترین دلایلی بود که کسی به بیمارستان‌ها مراجعه نکرد. آن‌هایی هم که مردند، بازماندگان ده‌ها دلیل آوردند تا به مردم ثابت نمایند که او به اثر مریضی دیگری از جهان رفته است نه کرونا. پایان.

گزارش

ولایات یا حتا بیرون از کشور بازار دارد و نباید به بهای ناچیز آن را به فروش برسانند.

رقابت نابرابر

در کنار چالش‌های دیگر، زیربنای صنعت و تجارت مثل پارک‌های صنعتی و ... نیز تاکنون در عموم به‌ویژه برای زنان از نگاه موقعیت، راه‌ها و هزینه‌های آن معیاری و کافی نیست. دولت نیز به اندازه‌ی کافی صنعت و تجارت بخش خصوصی به‌ویژه بخش زنان را مورد حمایت قرار نمی‌دهد و برنامه‌های تشویقی و تسهیلی ندارد.

مسئولان اتاق تجارت و صنایع زنان می‌گویند که زنان سرمایه‌گذار به‌ویژه صنعت‌کاران در یک رقابت نابرابر با مردان با دشواری‌های زیادی روبه‌رویند. در برخی از موارد دولت شماری از قراردادهای با صنعت‌کاران زن امضا کرده، اما ادارات دولتی به آن عمل نکرده‌اند. همچنین ادارات دولتی موجب «آزار و اذیت» زنان صنعت‌کار نیز شده‌اند. درحالی‌که مسئولان دولتی همواره بر حمایت زنان متشبه در برنامه‌های رسانه‌ای‌شان تأکید کرده‌اند.

خانم فقیرزاده می‌گوید تجارت می‌گوید تجارت و سرمایه‌گذاری زنان بنابر چالش‌های موجود و افزایش ناامنی‌ها کم‌رنگ شده و آسیب دیده است. از این‌رو در تلاش‌اند تا مانع رکود بیشتر از این شوند. اتاق تجارت و صنایع زنان افغانستان به‌تازگی طرح ایجاد مارکیت‌های ویژه‌ی زنان را به دولت داده است تا دسترسی زنان را به پارک‌های صنعتی و بازار فروش آسان کند.

نمونه یکی از عالمان دینی در شمال افغانستان درباره‌ی کرونا به نتیجه‌ی حیرت‌انگیزی رسیده بود. این مولوی در سخنرانی که بعدها سر از شبکه‌های اجتماعی درآورد، بیان کرد که «کرونا کسانی را می‌گیرد که گوشت سگ خورده باشند، کسانی که نخورده باشند، آن‌ها را کرونا نمی‌گیرد» او به نمازگزاران گفت که «خاطراتان جمع باشد، کرونا هرگز این‌جا نمی‌آید، زیرا خداوند نمی‌گذارد که هیچ ویروسی اینجا بیاید.» او افزود که «اینجا کسی نه گوشت سگ می‌خورد و نه مار و نه کدام حیوانی دیگر...» او حتا از مردم خواست که «برگر» را هم نخورند. همچنین مولوی بشیراحمد، خطیبی در ویژه‌برنامه‌ی رمضان، که از طریق یکی از شبکه‌های تلویزیونی به نشر می‌رسید گفت: «هر کسی که در دو ماه پسین پنج وقت نمازش را به جماعت ادا کرده است، هرگز به ویروس کرونا مبتلا نشده است.» او در پایان خطابه‌اش، تنها علاج درمان کرونا را آمدن نمازگزاران در هنگام قرظنین به جماعت و مسجد دانست. به همین ترتیب در سراسر افغانستان این‌ها در هنگام قرظنینه‌ی شهرها، درب مساجد را نیستند. حتا در استان شمالی افغانستان (فاریاب)، برخی از علما «کرونا را شایعه دشمنان اسلام نامیده و اعلام کردند، کسی که به وجود کرونا باور دارد از اسلام دور است» (سخنرانی محمداسماعیل مجاهد، عضو شورای علمای فاریاب، ۱۳۹۸). این درحالی بود که عربستان سعودی درب مساجد و حتا کعبه را بست تا کشور از این طریق، آلوده به کرونا نشود (عباس نادری، خبرگزاری صدای افغان، ۱۳۹۹). اما در افغانستان با وجودی که شورای علما ظاهراً تعطیلی نمازهای جماعت را اعلام کردند، اما هیچ‌جای عملی نشد. آن‌ها مثل همیشه دست‌وپاچه شدند و فکر کردند که حتماً توطئه‌ای است علیه مساجد و عالمان دینی. ولی بودند عالمانی که پس از هویدا شدن واقعیت کرونا و آفتی که این بیماری به بشریت آورده است، خود و دیگران را تشویق کردند که احتیاط و دستورالعمل‌های بهداشتی را در پیش گرفته و متوجه جان خود و اطرافیان تان باشید (اعلامیه علمای بلخ، خبرگزاری صدای افغان، ۱۳۹۹).

نتیجه‌گیری

تب ناشی از کرونا نه تنها پیکر بیماران و مبتلایان به این بیماری را لرزاند بلکه جهان را نیز لرزاند، از دست‌پاچگی دولت‌ها تا تعطیلی نهادهای آموزشی، دینی، فرهنگی و اقتصاد و غیره مراکز سیاسی. اما اکثریت مردم افغانستان به صورت عام و علمایی دینی به

تجارت و صنایع زنان می‌گوید که بنابر افزایش چالش‌ها برای زنان تجارت‌پیشه در یک سال اخیر، شماری از زنان کشور را ترک کرده و سرمایه‌های‌شان را به خارج از کشور انتقال داده‌اند. گرچند او آمار دقیق از سهم زنان در تجارت و سرمایه‌گذاری افغانستان و میزان رکود یا فرار سرمایه نمی‌دهد اما می‌گوید که میزان چشم‌گیری از سرمایه‌گذاری‌ها متوقف شده و یا از کشور خارج شده است. خانم فقیرزاده می‌گوید: «این یک ضربه بزرگ به اقتصاد افغانستان است. از این‌که زنان اکنون عرضه‌کننده در چرخه‌ی اقتصادی محسوب می‌شود نه مستفیدشونده‌ی تنها. اما متأسفانه چالش‌ها زنان را بیشتر متضرر می‌کند و باعث فرار سرمایه می‌شود.»

فرار سرمایه در حالی است که در عموم سرمایه‌گذاران در افغانستان با تهدیدهای امنیتی، اختطاف، کشتارهای هدفمند و رقابت‌های منفی ناسالم دست و پنجه نرم می‌کنند. در کنار این چالش‌ها، محدودیت‌های فرهنگی، اجتماعی، آموزشی و تحصیلی نیز برای زنان تاکنون در افغانستان وجود دارد. بررسی‌های مرکز منابع تجاری اتاق تجارت و صنایع زنان نشان داده است که زنان در بیشتر ولایات دسترسی مستقیم به بازار ندارند. محصولات زنان از سوی مردان به بهای ناچیز خریداری شده و توسط مردان به بازار عرضه می‌شود. زنان تجارت‌پیشه و صنعت‌کار به‌ویژه در ولایات و روستاها بنابر محدودیت‌های تحصیلی و آموزشی آگاهی کافی درباره‌ی بازاریابی نیز ندارند. بیشتر زنان نمی‌دانند که محصولات‌شان بیرون از محل خودشان، سایر

برادرزاده گولن «بازداشت و به ترکیه منتقل شد»

نافرجام سال ۲۰۱۶ متهم کرده است. آقای گولن که رهبری یک جریان اسلام گرا و بانفوذ را در ترکیه برعهده دارد، از متحدان سابق رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه است. طرفداران آقای گولن علاوه بر ترکیه در کشورهای دیگر هم نفوذ دارند و مدارسی را برای آموزش کودکان بی بضاعت تأسیس کرده اند. آقای گولن سال هاست که در پنسیلوانیای امریکا در تبعید خودخواسته به سر می برد و دولت ترکیه خواهان استرداد اوست.

در کنیا معلم است، همسرش اوایل ماه مه در نایروبی مفقود شده بود. خبرگزاری آناتولی تصویر صلاح الدین گولن را در حالی که دستبند به دست دارد و بین دو پرچم ترکیه ایستاده، منتشر کرده است. این خبرگزاری همچنین مشخص نکرده است که آیا سازمان اطلاعاتی ترکیه به تنهایی آقای گولن را بازداشت کرده یا سازمان های اطلاعاتی کنیا هم با آن همکاری کرده اند. دولت ترکیه فتح الله گولن را به رهبری کودتای

اطلاعات روز: خبرگزاری آناتولی ترکیه از دستگیری یکی از بستگان نزدیک فتح الله گولن، رهبر اسلام گرای تبعیدی، در خارج از این کشور خبر داده است. به گزارش این خبرگزاری، سازمان اطلاعاتی ترکیه پس از بازداشت صلاح الدین گولن، برادرزاده فتح الله گولن، او را به ترکیه منتقل کرده است. به نقل از بی بی سی فارسی، محل دستگیری صلاح الدین گولن گزارش نشده است. اما به گفته سریه گولن، همسر صلاح الدین گولن که

رئیس موساد در مراسم خداحافظی: تا قلب ایران نفوذ کردیم

اطلاعات روز: یوسی کوهن در مراسم خداحافظی از ریاست موساد، سازمان اطلاعاتی و امنیتی اسرائیل، گفت که در دوره ریاست او بر این سازمان اسرائیل توانسته تا «قلب ایران» نفوذ کند. به نقل از بی بی سی فارسی، آقای کوهن در این مراسم و در حضور بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل گفت: «ما برای جمع آوری بی وقفه اطلاعات (از ایران) و بر ملا کردن رازهایشان و شکستن اعتماد به نفس و غرور آنها عمل کردیم.» به گزارش «تایمز اسرائیل» او گفت که عملیات سرقت اسناد سوابق هسته ای ایران «برنامه هسته ای نظامی ایران، نقشه های آن، حفظ توانایی در حوزه نظامی هسته ای و دروغ ها و نیرنگ های ایران را به تمام دنیا نشان داد.» سرقت اسناد مربوط به سوابق برنامه هسته ای ایران که آقای نتانیاهو در سال ۲۰۱۸ از آن پرده برداشت، از جمله فعالیت های ضد اطلاعاتی اسرائیل علیه ایران در دوره ریاست یوسی کوهن بود. در این دوره پنج ساله فعالیت های مخفی اسرائیل علیه جمهوری اسلامی به شدت افزایش یافت. انفجارها در مراکز هسته ای ایران و کشتن محسن فخری زاده از

«یکی از بهترین روسای موساد» آقای نتانیاهو در مراسم خداحافظی یوسی کوهن گفت:

«من قصد ندارم و نمی توانم وارد جزئیات تمام اقداماتمان برای مقابله با رژیم آیت الله شوم که ما را به ناپودی تهدید می کند. امشب هم بسیاری از این موارد در سایه می ماند.» او آقای کوهن را «یکی از بهترین روسای موساد» در تاریخ این سازمان توصیف کرد.

مایک پومپئو، وزیر خارجه پیشین امریکا و رئیس سابق سیا هم از جمله مهمانان مراسم خداحافظی یوسی کوهن بود.

آقای کوهن پیش از ریاست موساد، مشاور امنیت ملی آقای نتانیاهو بود و نقشی کلیدی در تلاش های اسرائیل برای جلوگیری از حضور امریکا در توافق هسته ای ایران (برجام) در زمان ریاست جمهوری باراک اوباما داشت؛ تلاش هایی که در آن زمان بی نتیجه ماند.

آقای نتانیاهو گفت که در آغاز ریاست یوسی کوهن بر موساد در سال ۲۰۱۶ به او گفته است که مهم ترین مسئولیتش مقابله با ایران است.

آقای کوهن دو روز پیش هم خواهان افزایش فعالیت های اسرائیل علیه ایران شد و گفت جمهوری اسلامی باید بداند که «عبور از خطوط قرمز به بهای خسارتی بزرگ تمام خواهد شد.»

جنجال بر سر صدای بلندگوی مساجد در عربستان؛ وزیر امور اسلامی از تصمیمش دفاع کرد

وزیر امور اسلامی عربستان با اشاره به پخش اذان و قرائت قرآن از شبکه های تلویزیونی این کشور به طور تلویحی گفت که نیازی به پخش آن با صدای بلند از بلندگوهای مساجد نیست.

عبدالله طیف الشیخ همچنین انتقادها از تصمیمش را به «دشمنانی که به دنبال تحریک افکار عمومی» هستند نسبت داد. شماری از کاربران شبکه های اجتماعی در عربستان طی روزهای گذشته و به دنبال تصمیم وزیر امور اسلامی این کشور خواستار ممنوعیت پخش موسیقی در کافه ها و رستوران ها شده بودند.

از سوی دیگر مساجد عربستان از این پس تنها اجازه پخش اذان را خواهند داشت و نمی توانند صدای قرائت قرآن را از بلندگوها پخش کنند. این تصمیم وزیر امور اسلامی عربستان مورد اعتراض محافل مذهبی و محافظه کار این کشور قرار گرفت.

با این حال عبدالله طیف الشیخ در دفاع از تصمیم خود بر لزوم توجه به سلامت کودکان، افراد سالمند و بیماران که از صدای بلند بلندگوی مساجد آزار می بینند تأکید کرد. او گفت: «کسانی که می خواهند نماز بخوانند نیازی ندارند که منتظر پخش اذان بمانند.»

اطلاعات روز: عبدالله طیف الشیخ، وزیر امور اسلامی عربستان سعودی روز دوشنبه از تصمیم جنجالی خود مبنی بر محدودسازی پخش صدای اذان از بلندگوهای مساجد این کشور دفاع کرد.

به گزارش یورونیوز فارسی، وزیر امور اسلامی عربستان هفته گذشته به همه مساجد این کشور دستور داد که صدای بلندگوهای خود را هنگام پخش اذان کاهش دهند. در دستورالعمل صادره از سوی عبدالله طیف الشیخ حد مجاز پخش صدا از بلندگوهای مساجد یک سوم صدای حداکثری آنها تعیین شده بود.

امیدواری دولت روحانی به «احیای کامل» برجام پیش از انتقال قدرت

مذاکرات احیای توافق هسته ای برجام گفته مشخص نیست که ایران واقعا آماده انجام اقدامات لازم برای بازگشت به این توافق باشد.

وی درباره اظهارات حسن روحانی، رئیس جمهوری ایران مبنی بر نزدیک بودن دستیابی به «توافقی» در مذاکرات احیای برجام در وین پایتخت اتریش گفت، چنین اظهاراتی برای ما جنبه خبری دارد، چرا که ما الان در پنجمین دور مذاکرات در وین هستیم.

از زمان روی کار آمدن دولت جو بایدن در امریکا در ژانویه امسال تاکنون پنج دور مذاکره برای فراهم کردن زمینه بازگشت ایران و ایالات متحده به توافق برجام در وین برگزار شده است.

اما به رغم اظهارات دیپلمات های حاضر در این مذاکرات در خصوص حصول پیشرفت در این گفت و گوها، هنوز توافقی برای حل اختلافات و اجرای کامل برجام توسط ایران و امریکا حاصل نشده است.

می دهند، اما هنوز جزئیات این توافق مشخص نیست و زمانی نیز برای آن اعلام نشده است.»

علی ربیعی در پاسخ به افرادی که دولت را متهم به طولانی شدن یا عجله در رسیدن به توافق می کنند نیز گفت: «ما نه اجازه می دهیم که گفت و گوها فرسایشی شود و نه تعجیلی برای رسیدن به توافق داریم.»

خوش بینی به احیای توافق برجام در حالی مطرح شده که عباس عراقچی، معاون وزیر خارجه و مذاکره کننده ارشد ایران در وین، از احتمال به نتیجه نرسیدن دور پنجم مذاکرات مربوط به احیای برجام خبر داده است.

آقای عراقچی روز دوشنبه، ۱۰ جوزا، به تلویزیون حکومتی ایران گفت که «مسیر خوبی در مذاکرات طی شده»، ولی «ممکن است که لازم شود هیأت های مذاکره کننده بار دیگر برای مشورت های بیشتر به کشورهای خود مراجعه کنند.»

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه امریکا نیز در خصوص

علی ربیعی امروز گفت: «مانع عمده ای بر سر مذاکرات احیای برجام نیست و همان طور که پیشتر گفته شده، تفاهم های اصولی درباره اقداماتی که طرفین برای بازگشت به نص صریح توافق برجام باید انجام بدهند، به دست آمده است.»

وی اضافه کرد: «به خاطر پیچیدگی هایی که تحریم های متعدد در دولت ترمپ و پیشرفت های فنی هسته ای در پاسخ به آنها ایجاد شده، جزئیات زیادی باید مورد بررسی و بحث قرار بگیرد، اما هیچ کدام از این موانع غیرقابل عبور نیستند و با اراده سیاسی در پایتخت ها این اختلاف های جزئی نیز به پایان خواهد رسید.»

سخن گوی دولت حسن روحانی ابراز امیدواری «بسیار» کرده که «تا پیش از انتقال تصدی دولت بتوانیم احیای کامل برجام را اعلام کنیم.» با آن که روحانی و مقام های ارشد مذاکره کننده هسته ای ایران، بارها از توافق بر سر کلیات رفع تحریم ها در جریان مذاکرات وین خبر

اطلاعات روز: با وجود کندی مذاکرات در وین، علی ربیعی، سخن گوی دولت حسن روحانی، روز سه شنبه ابراز امیدواری کرد که دولت دوازدهم پیش از پایان کار خود موفق به احیای توافق برجام و رفع تحریم ها شود.

به گزارش رادیو فردا، آقای ربیعی روز سه شنبه، ۱۱ جوزا، گفت: «دولت مصمم است رسالت خود را انجام داده و کشور را بدون تحریم های غیرقانونی تحویل دولت آینده بدهد.»

حسن روحانی و مقام های دولت وی بارها گفته اند که امیدوارند تا قبل از پایان کار دولت، موفق به رفع تحریم های فلج کننده ای شوند که در دوران دونالد ترمپ، رئیس جمهوری پیشین امریکا، علیه برنامه هسته ای ایران اعمال شد.

این در حالی است که مخالفان، دولت را متهم می کنند که قصد دارد با احیای یک «توافق بد»، از این ماجرا برای دور بعدی انتخابات ریاست جمهوری، بهره برداری سیاسی کند.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com

سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش

گزارشگران و خبرنگاران: ابودر ملک نژاد، جلیل رونق، خادم حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عباس اسدیان، معصومه جعفری، عصمت الله سروش، لطف علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس،

واجد روحانی و فریضه عالمی

بخش صلح: حسین علی کریمی، عباس عارفی و فاطمه فرامرز

مترجم: جلیل پژواک

ویپرستار: شیر مهریار

صفحه آرا: رضا مظفری

ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جويا

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

شماره تماس: ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲ - ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷

mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۱۸۷

آدرس: کابل، کارته سه

د افغانستان اسلامي جمهوریت
جمهوری اسلامی افغانستان
د کرنې، اوبو لگولو، مالدارۍ و وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ
معینیت مالی واداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

«دعوت به داوطلبی روش باز بین المللی ICB»

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/PD/ICB/G19/1400

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می نماید تا در پروسه داوطلبی (Procurement Of Gene Bank Equipment And Facilitation) Project تحت ریفرنس نمبر MAIL/PD/ICB/G19/1400 اشتراک نموده و آفرهای سربسته خویش را مطابق شرایط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تدارکات عامه الی ساعت (۱۰:۰۰) قبل از ظهر روز (یکشنبه) مورخ (۰۴/۰۷/۲۰۲۱) که مصادف می شود با (۱۳/۰۴/۱۴۰۰) ارایه نمایند، آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی باشد. تضمین آفر مبلغ ۱۴,۰۰۰ - چهارده هزار دالر آمریکایی بشکل (بانک گرنٹی) طبق شرطنامه و شرایط اهلیت (طبق ماده ۱۷ قانون تدارکات عامه) می باشد.
آدرس مکان جلسه: تعمیر معینیت مالی و اداری ریاست تهیه و تدارکات آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی، وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ.
نوت: داوطلبان می توانند اسناد مکمل داوطلبی را از وبسایت NPA.GOV.AF دانلود نمایند، در صورت عدم دانلود از وبسایت، داوطلبان می توانند شرطنامه را در سی دی یا فلش دیسک از آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی ریاست تهیه و تدارکات واقع منزل اول تعمیر معینیت مالی و اداری بطور رایگان بدست آورند.

INVITATION FOR BIDS (IFB) ICB

Procurement Entities	Ministry of Agriculture Irrigation and livestock (MAIL), Islamic Republic of Afghanistan
Funded By	Government of Afghanistan (Government Budget)
Item Description	Procurement of Gene Bank equipment and facilitation project
Ref. No	MAIL/PD/ICB/G19/1400
Bid Security	Bid Security shall be required, the amount and currency of the Bid Security shall be: 14,000, dollars or equivalent currency in the form of bank guarantee the bid security shall be valid for 148 days following bid opening date.
Deadline for pre-bid Meeting	Shall not be held.
Deadline for Bid Submission	Date: 04 July, 2021 at 10:00 AM. (Afghanistan-Kabul Local Time). Time: 10:00 AM (Kabul Local Time) Electronic bidding will not be permitted. Late bids will be rejected
Address for Bid Submission	The Bid Opening shall take place at: Ministry of Agriculture, Irrigation & Livestock. Address: Procurement Head (Goods & Non Consultancy Services), Procurement Directorate, Deputy Finance Building First Floor Karti Sakhi Avenue, Jamal Mena, 3 Rd District, Kabul, Afghanistan. Telephone No: +93 (0) 20-292-2233 - +93 (0) 20-292-2230 Electronic mail address: Goods.proc@gmail.com Copied to: mohammadullah.sahil@mail.gov.af , abdulaqa.rahimi@mail.gov.af
Website	A complete set of Bidding Documents in English may be obtained by interested bidders free of cost by downloading from the NPA website www.ageops.net. In case of any difficulty in downloading from website, interested bidders may contact at e-mail address: Goods.proc@gmail.com Copied to: mohammadullah.sahil@mail.gov.af , abdulaqa.rahimi@mail.gov.af

«اعلان داوطلبی»

تدارک پروژه لوازم تکنالوژی معلوماتی اداره مرکزی IDLG/OB/NCB/G/03/1400

اداره مستقل ارگان های محلی از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می نماید تا در پروسه داوطلبی تدارک پروژه لوازم تکنالوژی معلوماتی اداره مستقل ارگان های محلی بابت سال مالی ۱۴۰۰ این اداره اشتراک نموده و نقل شرطنامه مربوطه را در فلش دیسک (حافظه)، به شکل رایگان از مدیریت عمومی تدارکات، آمریت تدارکات و یا از وبسایت اداره محترم تدارکات ملی www.npa.gov.af بدست آورده آفرهای خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تدارکات طور سربسته از تاریخ نشر اعلان الی مدت ۲۱ روز تقویمی به آمریت تدارکات، اداره مستقل ارگان های محلی واقع چهارراهی آریانا پهلو سفارت ایتالیا ارایه نماید. و آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل قبول اداره نمی باشد، تضمین آفر بصورت تضمین بانکی به مبلغ (۳۰۰,۰۰۰) سه صد هزار افغانی بوده و جلسه آفرگشایی به روز (چهارشنبه) مورخ ۲/۴/۱۴۰۰ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در تالار کنفرانس این اداره تدویر می گردد.
نوت: داوطلبان علاقمند در پروسه آفرگشایی باید حداقل دو روز قبل از ضرب العجل تسلیمی آفر به شماره تماس (۰۷۸۶۹۸۷۹۴۹) یا ایمیل آدرس (sabawoonkhan1995@gmail.com) به تماس شوند. تا مشخصات شان جهت اجازه ورود به جلسه آفرگشایی با بخش امنیتی شریک گردد.

«اعلان داوطلبی»

تدارک پروژه سرور روم اداره مرکزی IDLG/OB/NCB/G/09/1400

اداره مستقل ارگان های محلی از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می نماید تا در پروسه داوطلبی تدارک پروژه سرور روم اداره مستقل ارگان های محلی بابت سال مالی ۱۴۰۰ این اداره اشتراک نموده و نقل شرطنامه مربوطه را در فلش دیسک (حافظه)، به شکل رایگان از مدیریت عمومی تدارکات، آمریت تدارکات و یا از وبسایت اداره محترم تدارکات ملی www.npa.gov.af بدست آورده آفرهای خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تدارکات طور سربسته از تاریخ نشر اعلان الی مدت ۲۱ روز تقویمی به آمریت تدارکات، اداره مستقل ارگان های محلی واقع چهارراهی آریانا پهلو سفارت ایتالیا ارایه نماید. و آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل قبول اداره نمی باشد، تضمین آفر بصورت تضمین بانکی به مبلغ (۵۰۰۰۰) پنجاه هزار افغانی بوده و جلسه آفرگشایی به روز (یکشنبه) مورخ ۶/۴/۱۴۰۰ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در تالار کنفرانس این اداره تدویر می گردد.
نوت: داوطلبان علاقمند در پروسه آفرگشایی باید حداقل دو روز قبل از ضرب العجل تسلیمی آفر به شماره تماس (۰۷۸۶۹۸۷۹۴۹) یا ایمیل آدرس (sabawoonkhan1995@gmail.com) به تماس شوند. تا مشخصات شان جهت اجازه ورود به جلسه آفرگشایی با بخش امنیتی شریک گردد.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان دریافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها		قیمت: ۲۰ افغانی
6 Months	120\$ USD	۴۰۰۰ افغانی	شش ماهه	
Annual	200\$ USD	۷۰۰۰ افغانی	یک ساله	

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

عدالت را هم مارک قومی می‌زنند. مزاری برای اندیشه‌ها و دادخواهی و روح انسانی و انسانیت‌طلبی‌اش قابل احترام است نه قومیتش.»

مبارزه با ظلم و تبعیض

اگر بقیه مشکلات افغانستان را نادیده بگیریم فقط میزان نامنی‌های رو به افزایش اخیر در کابل و جاهای دیگر دلیل کافیست برای خارج شدن از افغانستان، آن هم برای کسانی که امکان رفتن از افغانستان برای‌شان مهیا است. برای سلمان علی ارزگانی این امکان مهیا است اما او هیچ‌گاه به فکر رفتن از افغانستان نیست. برای او رفتن از افغانستان چیزی جز «بی‌غیرتی» و «فرار» معنای دیگر ندارد: «فرزندانم از وضعیت من نگران‌اند و می‌گویند بیا خارج، اما من چنین نمی‌کنم. ما با همین فرار-فرار سرزمین‌هایمان را از دست دادیم... من هرگز بیرون نمی‌شوم. نمی‌خواهم فرار کنم و فقط برای خود در گوشه‌ای قایم شوم.» جواب او قاطع است: تا آخرین نفس‌ها در این‌جا هستم!

و البته با تمام این مشکلات او امیدوار است و می‌گوید مردم فعلا نسبت به گذشته خیلی بیدار شده‌اند و «مردم هر وقت از خواب بیدار شوند به حال‌شان مفید است. تعداد زیاد مردم فعلا می‌فهمند که با چه رهبران معامله‌گر و بی‌کفایت رویه‌رویند و این باعث می‌شود که مردم به‌راحتی در دام این‌ها گرفتار نشوند.»

هنر برای مردم

بعضی افراد با رویکرد تفننی به هنر رو می‌آورند. برای این افراد هنر چیزی جز وسیله‌ای برای سرگرمی و «فرار از حقیقت» معنای دیگر ندارد. اما ارزگانی می‌گوید «هنر برای من جنبه تفننی ندارد. در واقع من نمی‌خواهم صرفا برای خودم کار کنم.» گذشته از رسالت هنر، در خصوص سلیقه و استعداد هنری آدم‌ها نیز دو دیدگاه متفاوت وجود دارد. بعضی‌ها استعداد هنری را ذاتی و بعضی‌ها اکتسابی می‌دانند. اما ارزگانی، با توجه به استعداد هنری خودش، می‌گوید درست است که استعداد ذاتی افراد تعیین‌کننده است اما بیش از همه انگیزه و پشت‌کار خود فرد مهم است: «من باور دارم که استعدادها در افراد یکسان نهفته است، فقط کافیست تا این استعداد پرورش و بروز داده شوند. ما باید استعدادهایمان را شکوفا کنیم.» برای او «خلافت» و «زیبایی» دو ویژگی عمده هنر محسوب می‌شود و می‌گوید کار هنری باید زیبا و خلاقانه باشد. با همه این‌ها او می‌گوید شکوفایی هنر در یک جامعه به وضعیت رفاهی جامعه بستگی دارد و از این‌رو در جامعه‌ای چون افغانستان که هیچ‌گاه وضعیت مناسبی نداشته، توجه چندانی به هنر نشده است. و بعد می‌گوید مورد دیگر این است که در این‌جا هنر را صرفا به «موسیقی» فروکاست می‌دهند و مردم فکر می‌کنند هنر یعنی همان موسیقی و نه چیز دیگر. این‌ها همه باعث می‌شوند هنر واقعی رشد نکند.

او در اخیر می‌گوید یک هنرمند نباید کارش ایدئولوژیک باشد، هنرمند باید تلاش کند کارش معطوف به مردم باشد تا بتواند تغییر مثبت در جامعه به‌وجود آورد. او می‌گوید «اتهامی که بر من وارد است این است که می‌گویند تو هنر را با سیاست قاطی کردی، اما چنین نیست. من باور دارم که هنر باید سیاست را مدیریت کند.» و علاوه می‌کند «هنرمند اساسا یک پیام‌رسان است. هنرمند باید زیبایی‌های نهفته در درون هستی و مسائل جامعه را به مردم نشان بدهد.»

وضعیت سیاسی کشور، قطعا روی محتوای آثارم تأثیرگذار بوده اما این به معنای خلق آثار سیاسی نیست. ممکن انتقادی بنامیم ولی در کل به گونه‌ای جهت یافته که هنر برای هنر نیست، بلکه هنر متعهد و دارای پیام به مخاطب و اجتماع است.

البته او گاهی از طرف دوستان و مخاطبانش به قوم‌گرایی متهم می‌شود و می‌گوید بعضی‌ها به من می‌گویند تو چرا کار قومی می‌کنی. اما خودش باور دارد چنین برچسپ‌هایی هم‌هش پنهان است: «وقتی شما در افغانستان باشید هر کاری که کنید به شما برچسپ می‌زنند. بهترین کار را هم بکنی اول می‌روند تا ببینند به کدام قوم تعلق داری.»

یکی از مشهورترین اثر ارزگانی پرتره خطاطی‌شده‌ی عبدالعلی مزاری، رهبر هزاره‌ها در جنگ‌های دهه شصت و هفتاد است. در این اثر ارزگانی مثنوی از ابوطالب مظفری را در قالب چهره مزاری خطاطی کرده است (او می‌گوید این اثرم را هیچ‌گاه نخواهم فروخت. می‌خواهم فقط برای نگهداری به کدام موزیم بدهم، ترجیحا به موزیم ملی ترکیه). او می‌گوید مرا شاید به همین دلیل قوم‌گرا می‌دانند اما واقعیت داستان طور دیگر است. زیرا او می‌گوید مزاری برای من نماد «انسانیت» و استقامت در برابر ظلم است و نه شخص قوم‌گرا: «بسیار ظالمانه به کارهای بعضی‌ها محتوای قومی و سمتی داده می‌شود. مزاری به لحاظ قومی برای من اهمیت ندارد. این‌ها به لحاظ انسانی مهم‌اند. ما از هزاره‌ها به این دلیل دفاع می‌کنیم که بر این مردم بیشتر ظلم روا داشته می‌شود. در افغانستان هر وقت از هزاره‌ها می‌گویند فوراً برچسپ قومی می‌خورید. حتا دادخواهی کردن برای

سلمان علی ارزگانی به‌یشتن شوه‌های مولانا و حافظ را خطاطی کرده است و مقام تلاش کرده آثارش درون‌مایه اجتماعی داشته باشد. عکس ارسال به اطلاعات روز

دوران کودکی سلمان علی ارزگانی مثل هر کودک دیگر در این سرزمین در آوارگی و مشقت سپری شده است. اما در میان آن همه سختی‌ها او دست به کار ارزشمند و مفید می‌زند: تکثیر کتاب «سراج‌التواریخ»، کتابی تاریخی که بیشتر به‌دلیل ثبت وقایع دوران حکومت عبدالرحمان و گزارش از جنایات او بر مردم هزاره مشهور است: «در سنین ۱۳ و ۱۴ سالگی سراج‌التواریخ را تکثیر می‌کردیم. چون آن زمان امکانات نبود با کاغذ کاربن این کار را می‌کردیم. و البته به همین اندازه برای حفظ آن نیز تلاش کردیم. برای این‌که دست‌نوشته‌های ما مصون بماند تمام آن را در داخل تنوری در گوشه‌ای حویلی قایم کردیم تا از نابودی آن جلوگیری کنیم.» آن چیزهایی را که ارزگانی در سراج‌التواریخ می‌خواند و همین‌طور اتفاقاتی را که در دنیای پیرامونش می‌بیند، او را به یک نتیجه‌ای قطعی می‌رساند: باید برای کم‌کردن تبعیض و بی‌عدالتی در کشورش تلاش کند. از این‌رو به هنر متعهد و مردمی روی می‌آورد و می‌گوید «هنر برای هنر» را دوست ندارم.

سلمان علی ارزگانی از خوش‌نویسان شناخته‌شده افغانستان است و تا حالا ۳۴ نمایشگاه هنری برگزار کرده است. این نمایشگاه‌ها به‌صورت انفرادی چون ایران، پاکستان و تاجیکستان برگزار شده است.

نستعلیق» از انجمن خوشنویسان ایران می‌شود. در سال ۱۳۷۸ در رشته گرافیک هنرهای زیبا دانشگاه آزاد اسلامی ایران، دوره لیسانس خود را به پایان می‌رساند. بعد از آن برای چند سال به پاکستان مهاجرت می‌کند و سپس دوباره به افغانستان برمی‌گردد. در افغانستان مدتی را به‌عنوان رییس کمیسیون مستقل ساحوی حقوق بشر در ولایت دایکندی و بعد از آن برای مدتی به‌عنوان رییس نشرات این نهاد در کابل کار می‌کند. در سال ۱۳۸۹ دست از همه‌ی این کارها برمی‌دارد و رو می‌آورد به سمت دنیای خودش؛ کار شخصی و خطاطی برای جامعه و خود. او در این مدت پیشنهادهای زیاد برای کار در نهادهای دولتی دریافت کرده است اما می‌گوید دوست ندارم برای چنین دولتی کار کنم. با این‌حال در سال ۹۵ از طرف ریاست‌جمهوری مدال عالی دولتی و از طرف وزارت اطلاعات و فرهنگ تندیس هنرمند برتر را دریافت می‌کند.

سلمان علی ارزگانی از خوش‌نویسان شناخته‌شده افغانستان است و تا حالا ۳۴ نمایشگاه هنری برگزار کرده است. این نمایشگاه‌ها به‌صورت انفرادی و گروهی علاوه بر افغانستان در کشورهای چون ایران، پاکستان و تاجیکستان برگزار شده است.

برای ارزگانی قابل درک نیست که چرا این‌قدر ظلم و تبعیض در افغانستان حاکم است. او می‌گوید «می‌دانی، ما وقتی در ارزگان بودیم در سرزمین پدری‌مان برای کوچی‌ها دهقانی می‌کردیم.» وقتی این حرف را می‌گوید لبخند بلند و تلخ سر می‌دهد. بعد او بی‌شمار ماجراهای دیگر را نام می‌برد و می‌گوید چنین تبعیض‌هایی فقط در حق هزاره‌ها روا داشته شده است و نه اقوام دیگر. بعد می‌گوید تنها این نبود، بعد از آن ماجراها در اواخر پدیده‌ای به نام «گرگ کشمیری» پیدا شده بود. آن چیزی که به آن گرگ کشمیری نام نهاده بودند شبانه وارد خانه مردم می‌شد و تکه‌پاره‌شان می‌کرد: «البته که گرگی در کار نبود، آدم‌های گرگ‌نما بودند که مردم را سلاخی می‌کردند.»

آوارهای در وطن

سلمان علی ارزگانی از «هنر متعهد» می‌گوید

عباس اسدیان

سلمان علی ارزگانی، هنرمندی است که به «هنر متعهد» باور دارد. برای او هنر جدای از سیاست هیچ معنایی ندارد. برای همین وقتی داشتیم همراهش حرف می‌زدیم نمی‌توانستیم توضیحات او درباره‌ی دغدغه‌های هنری‌اش را بدون اشاره به معضلات اجتماعی و سیاسی بشنوم. او در این مورد توضیح داد: «وضعیت سیاسی کشور، قطعا روی محتوای آثارم تأثیرگذار بوده اما این به معنای خلق آثار سیاسی نیست. ممکن انتقادی بنامیم ولی در کل به گونه‌ای جهت یافته که هنر برای هنر نیست، بلکه هنر متعهد و دارای پیام به مخاطب و اجتماع است.»

او از وضع ناگوار موجود بسیار آشفته و ناراحت است و آن را معلول سیاست ناکارآمد رهبران سیاسی می‌داند: «چگونه من می‌توانم در این خاک زندگی کنم اما درباره‌ی مسائل اجتماعی و سیاسی آن نگرانی نداشته باشم. من به هنر متعهد باور دارم و تلاش می‌کنم به اندازه‌ی توانم برای بهبود وضعیت جمعی در این کشور کار کنم.» حساسیت او نسبت به مسائل جاری در افغانستان توأم با خشم و اندوه در کلماتش نمایان بود. ارزگانی گفت «شاید کم‌تر حادثه‌ای مرا به اندازه حادثه مکتب سیدالشهدا متأثر کرده باشد. بین چه بر سر مردم ما آمده! بین چطور مردم ما پرپر می‌شوند و رهبران سیاسی فقط این وضعیت را نظاره می‌کنند! من روزها گریه‌م‌کنم و نمی‌توانم با این حادثه کنار بیایم.» او البته اندوه و خشمش را نسبت به وضعیت صرفا درون خود خالی نکرده بلکه در صفحات مجازی نیز از آن حرف زده است و البته نتیجه‌ی آن چیزی جز بسته‌شدن حساب فیسبوکی‌اش نبوده است: «من بسیار آدم رک‌گو هستم. از هیچ‌کس نمی‌ترسم و مواضعم را در همه‌جا بی‌پرده بیان می‌کنم. حساب فیسبوکی من به دلیل یادداشتی‌های که در مورد مسائل جاری می‌نوشتیم بسته شد.» و بعد می‌گوید «مطمئنم که شورای امنیت حساب فیسبوک مرا بسته است.»

آوارهای در وطن

سلمان علی ارزگانی در سال ۱۳۴۰ خورشیدی در قریه باغچار ولایت ارزگان به دنیا آمده است. در شش سالگی به سمت لشکرگاه مهاجرت نموده و تحصیلات ابتدایی را در آن‌جا فراگرفته است. بعد از اتمام دوره مکتب در جمع شش شاگرد ممتاز در سطح افغانستان بورسیه تحصیلی به‌دست می‌آورد. اما وضعیت آشفته سیاسی و بعضی دلایل دیگر باعث می‌شود او به‌جای رفتن به اوکراین به سمت ایران مهاجرت کند. آن زمان در ایران هنر خوش‌نویسی بسیار مورد توجه بوده و ارزگانی با استفاده از این فرصت در سال ۱۳۶۴ موفق به اخذ درجه ممتاز در رشته‌های خوشنویسی «نستعلیق و شکسته